

Anne tarafından atalarım 19. yüzyılın ortasında Türkiye'ye göçmüşler. Bir köy bulup yerleşmeleri 30 sene sürmüş.

Baba tarafından akrabalarım son 30 yıldır farklı ülkelerde.

Kendi neslimde bu ülkede yerleşik kalacağımı düşünüyordum ama artık, kendime sair *itkiler* bulup, bu ülkeyi de geride bırakmanın daha muhtemel olduğunu düşünmeye başladım.

Normal şartlar altında yerleşğim, bu memleketin vatandaşıyım ve kafa olarak da, his olarak da Türk'üm. Ancak bunun bende önemli bir *karşılığı* yok, kendimi *sosyal sınıfıma* ve *mesleğime* Türklükten daha bağlı hissediyorum. Beni bugünlerde buralardan aforoz edebilirler ama artık, ne yaparlarsa.

Ulus devletlerin temellerine itikadım yok. Ben ezelden enternasyonalist biriyim, sanırım, ulus devletin temeli olan milliyetçiliğimin sadece gelip geçici, çocuklukta okuduğum romanların, hayallerin etkisiyle büyüyen bir his olduğunu düşünüyorum.

Vatandaş olduğum ülkenin *iyi vatandaşı* olmak isterim, *iyi insan* olmak da bunun parçası. Bununla beraber devlet hiçbir zaman *lazım kötü* mertebesinin üstünde bir anlamda değil, vazifelerini yaptığı için orada, vazifesini yapmadığı zaman iyileştirilmesi gereken bir cihaz. Devletten kaynaklanan *kötülük* de mümkün mertebe sınırlanmış olmalı bu sebeple.

O sebeple Türklük, İslam veyahut nereden gelirse gelsin, devletin kutsallığına inanmıyorum. Devlet bir cihazdır, vazifesi de adaleti ve insanların yaşamak istedikleri hayatı yaşamalarını sağlamaktır. İster istemez bir organizmaya dönüşür, insan toplulukları hep böyledir, devlet de böyledir ve her organizma gibi kendini koruma refleksleri gelişir. *İnsanların yaşamak istedikleri hayat* da bu sebeple, bu organizmanın amaçları, refleksleri ve gelecek hülyalarıyla belirlenir. Yine de devlet *tamamen yalıtılmış* bir organizma değildir, insanların *yaşamak istedikleri hayatı* da belirleme imkanı sınırlıdır. Propaganda/medya vasıtasıyla bir ölçüde başarılı olabilir ama genel trendlere karşı gelmesi zordur ve organizmanın uzun vadeli becerilerini kısıtlar.

Kısacası her ne kadar Türk devletinden ve Türklükten özel bir şikayetim olmasa da, kendimi *göçmeye* hazırlamam gerektiğini düşünüyorum. Normal şartlar altında, ezeli tembelliğim buna izin vermezdi ama *eyvallah etmek* istemediğim bir muhterisin de yardımıyla başarabilirim bence.